

Metodă de determinare a localizării fracturii oaselor nazale și dispozitiv de realizare a ei

Invenția se referă la medicină, și anume la chirurgia maxilofacială și rinologie.

Determinarea exactă a locului fracturii oaselor nazale este un moment important în vederea asigurării controlului adâncimii de introducere în cavitatea nazală a elevatorului de repunere endonazală a oaselor nazale.

Este cunoscută metoda de determinare a locului fracturii oaselor nazale ce include examinarea, palparea și determinarea distanței de la vârful nasului până la locul în care se pitează turtirea fragmentelor osoase [1].

Dezavantaje ale metodei cunoscute sunt determinarea insuficient de exactă și certă a locului fracturii, precum și a adâncimii de introducere în cavitatea nazală a elevatorului de repunere endonazală a oaselor nazale. În afara de această, palparea oaselor nazale este o etapă dureroasă și neplăcută a examinării pacientului. Determinarea inexactă a distanței la care este necesar de introdus instrumentul sub osul nazal poate cauza deteriorarea plăcii cribriforme, adică complicații serioase.

Este cunoscut dispozitivul de determinare a dimensiunilor liniare și unghiulare ale imaginii roentgen, ce include rigle legate între ele cu marcări roentgen contrastante [2]. Cu ajutorul dispozitivului dat se poate determina locul fracturii oaselor nazale pe clișeu radiografic. Însă este dificil de a fixa exact dispozitivul în poziția necesară, deoarece el nu ia în considerare forma nasului. Acesta este motivul, pentru care dispozitivul nu a găsit o aplicare largă în rinologie.

Problema pe care o rezolvă invenția este determinarea exactă a locului fracturii oaselor nazale și a adâncimii de introducere în cavitatea nazală a elevatorului de repunere endonazală a oaselor nazale.

Problema se soluționează prin aceea că se instalează o placă în formă de L cu marcări roentgen contrastante pe *dorsum nasi* și pe vârful nasului, se efectuează radiografia și după clișeu radiografic se determină distanța la care se află fractura oaselor nazale de la vârful nasului.

De asemenea, se revendică un dispozitiv de determinare a dimensiunilor imaginii roentgen și de localizare a fracturii oaselor nazale ce reprezintă o placă în formă de L îndoită cu marcări roentgen contrastante executate peste 0,5 cm.

Metoda propusă și utilizarea dispozitivului solicitat permit de a determina exact localizarea fracturii oaselor nazale și distanța la care trebuie introdus instrumentul în cavitatea nazală, deoarece după marcările roentgen contrastante pe clișeu radiografic se determină comod și exact distanța până la locul fracturii.

Rezultatul invenției este determinarea certă a distanței între vârful nasului și locul fracturii oaselor nazale.

Invenția se explică cu ajutorul desenului din figură, care reprezintă aspectul general al dispozitivului.

Dispozitivul revendicat reprezintă o placă 1 în formă de L cu marcări roentgen contrastante 2 executate peste 0,5 cm.

Metoda propusă se realizează în felul următor. Se fixează placa 1 în formă de L cu marcări roentgen contrastante 2 cu ajutorul leucoplastului pe *dorsum nasi* și vârful nasului, apoi se efectuează radiografia. După aceasta pe clișeu radiografic, cu orientare după marcările roentgen contrastante 2, se determină distanța de la vârful nasului până la locul fracturii oaselor nazale și până la placa cribriformă. Ca urmare se determină distanța la care este necesar de a introduce în cavitatea nazală elevatorul de repunere endonazală a oaselor nazale, adică se stabilește adâncimea de introducere a instrumentului.

După metoda propusă au fost operați 10 pacienți.

Exemplu. Pacientul K., 42 de ani, a fost spitalizat pe 2000.08.23 cu diagnosticul: fractura oaselor nazale cu deplasare, fișa medicală nr. 12816. Pe data de 2000.08.24 pacientul a fost operat conform metodei revendicate. Pe clișeu repetat fragmentele fracturate au fost repuse bine. A fost externat pe 2000.08.26 într-o stare satisfăcătoare.